

Stab af nogenlunde uddannede Reserveofficerer, men jeg maa hertil føie, at denne Ordning er bleven modtaget med en vis Betænklichkeit af de norske Søofficerer. Naar den ærede Ordfører vil sammenholde de Oplysninger, jeg her har tilladt mig at give, og forøvrigt vil sammenligne de Stoleplaner, som ere gjældende i den øvrige Verden, vil han finde, at man i intet Land uddanner saae Søofficerer paa kortere Tid end i 4 Aar, og flere Steder udfordres disse 4 Aar alene for at blive befaren Rabet. Naar vi nu se hen til, hvad Lovforslaget forlanger, er det en Uddannelsesetid paa 4 Aar i toaarige Klasser, og som Betingelse for Indtrædelse i yngste Klasse have vi Salubefarenhedsgrad efter det fyldte fjortende Aar, eller at de Bedkommende skulle have været mindst 9 Maanedes til Orlogs. Vi have nu 7 Aars Erfarung for, at denne Ordning til Nød kan kaldes tilfredsstillende, og det synes mig derfor betænkligt at vige bort fra den; men hvad foreslaar nu det ærede Flertal? Dets Forslag gaar ud paa en saa kort Uddannelsesetid, nemlig 2 Aar, at jeg ikke tror det vil være muligt at uddanne brugelige Søofficerer i den Tid, og jeg troer, at Forslaget er lige lidet tilraadeligt, hvad enten man betragter det fra det theoretiske, fra det praktiske eller fra det rent militære Standpunkt. Naar man betragter det med Hensyn til den theoretiske Uddannelse, der skal gives de unge Mand, som skulle være Søofficerer i den Tid, og jeg tror, hvad der fordres, for at de kunne indtræde paa Søofficersskolen. Dertil fordrer Flertallets Forslag 2 Aars Søfart. Jeg tror nu ikke, at man i Reglen kan regne, at den kan erhverves i 2 Aar; der gaar som oftest $\frac{1}{2}$ Aar mere, idet de unge Mand kunne være bundne til Skibet saaledes, at dets senere Ankomst til Kjøbenhavn maa medføre en forsinket Indtrædelse paa Søofficersskolen, og $2\frac{1}{2}$ Aars Søfart er jo det Samme som en Vortriven i den Tid fra al boglig Syssel. Det ærede Flertal har nu opstillet som en Fordring, der foruden denne Søfart skal gjøres til disse unge Menneker, at de skulle have taget Styrmandsexamen og skulle kunne bestaa en Afgangsexamen, som svarer til den udvidede Præliminærexamen. Efter at være vendte hjem skulle de altsaa tage Styrmandsexamen og dertil medgaar et halvt Aar. Derpaa skulle de som sagt tage den udvidede Forberedelsesexamen. Jeg tør nu ikke tillægge mig nogen bestemt Formening om, hvor lang Tid der behøves for en ung Mand til at forberede sig til denne Examen; men jeg har raadført mig med rette Sagkyndige, og deres Udtalelser gaa ud paa, at der vil medgaar i det Mindste 2 Aar dertil. Vi faae altsaa 5 Aar efter det 15de Aar, som ville medgaar til at kunne opfylde Betingelserne for at indtræde i Søofficersskolen; det vil altsaa sige, at de unge Menneker i Reglen ville være i det Mindste 20 Aar gamle, naar de komme derind. Dernæst skal i Løbet af

2 Aar al den øvrige Jagdannelse gives dem, og deriblandt de fornødne Sprogkundskaber, som Søofficerer paa ingen Maade kunne undvære; de ere ilde stedte, naar de ikke ere i Besiddelse af dem, naar de færdes omkring i andre Lande. Jeg tror ogsaa, at Mathematiken vil kræve en betydelig Undervisningstid, idet de, som have underkastet sig den udvidede Præliminærexamen, ikke ere i Besiddelse af tilstrækkelig Kundskab deri. Den unge Mand skal altsaa sidde to Aar paa Skolebanken, efter at han har været flere Aar til Søs; jeg tror ikke, det er heldigt. Dernæst kommer hans praktiske Uddannelse, som det ærede Flertal foreslaar, at han skal faae ombord i Koffardiskibe. Uddannelsen ombord i Koffardiskibe er — det vil vistnok den ærede Ordfører indrømme mig — afhængig af overordentlig mange Tilfældigheder. Den kan blive god og fyldestgjørende under en samvittighedsfuld og dygtig Kapitain; men den kan ogsaa blive ganske anderledes under andre Forhold. Den foreslaaede Fart vil ogsaa særlig udvilde Matrosdygtigheden hos den unge Mand, og han vil bestandig under Koffardifarten savne den Beleddning og Undervisning, som kan tilbydes ham, naar han gjør Logt med Orlogsskibe. Den øvrige praktiske Uddannelse paa Søofficersskolen skal gennemføres paa et 2 til 3 Maanedes Logt, som udelukkende skal gjøres med et mindre Seilskib. Jeg tror ikke, at nogen praktisk Søofficer vil erklære sig enig med det ærede Flertal i den Retning. Jeg skal endnu blot omtale, at den militære Uddannelse ikke kan blive fyldestgjørende for de unge Mand ved et toaarigt Ophold i Søofficersskolen. De ere henviste til at sidde der i en Alder, da man ellers ikke sidder paa en Skolebænk, og de skulle der bestjæftige sig med Discipliner, som i Reglen erhverves i den unge Alder. Det bliver derved dobbelt vanstelig at opretholde den rette Mand i en saadan Skole og at bibringe de Bedkommende den fornødne militære Opdragelse. Naar jeg i al Korthed skal sammensatte mine Indvendinger imod, hvad det ærede Flertal har foreslaaet med Hensyn til Søofficersskolen, maa jeg sige, at jeg tror, man der ved vil tilveiebringe et Officerskorps, som kommer til at staa under det Officerskorps, hvoraf vi for Dieblisset ere i Besiddelse, og under andre Staters Officerskorps, saaledes at vi ved denne Uddannelse i det Hele kun vil danne en maritim Militi. Den ærede Ordfører udtalte før, og det staaar ogsaa i Betænkningen, at man vil bøde paa Manglerne ved denne Uddannelse ved en fast Officersskole. Jeg ser til min Glæde, at det ærede Flertal har bibeholdt Sørens Officersskole som Uddannelsesanstalt for en Del af Søofficererne. Jeg tror for det Første, at det er rigtigt at have saa faa Undervisningsanstalter som mulig, og dernæst anser jeg det for overordentlig nyttigt og formaalstjenligt, at de unge Søofficerer